

Sygn. akt VI GCo 117/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z wniosku wierzyciela: (...) Związku (...) w R.

przeciwko dłużnikowi: (...) G. S. Sp. j. z/s w W. (dawna nazwa: (...) Spółka Jawna w R.)

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego w sprawie VI GNc 1106/03

postanawia: wydać wierzycielowi (...) Związku (...) w R. ponownie w zamian za utracony tytuł wykonawczy poprzez nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w dniu 05 stycznia 2004r. sygn. akt VI GNc 1106/03 w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w R. VI Wydział Gospodarczy,

sygn. akt VI GCo 117/15

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 30.12.2015r.

Wierzycielka (...) z/s w R. złożyła wniosek o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony – nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego Wydział VI Gospodarczy z dnia 5.01.2004r , sygn. akt VI GC 106/03.

W jego uzasadnieniu podała ,że w/w tytuł wykonawczy został skierowany do komornika sądowego celem prowadzenia egzekucji wobec dłużnika (...) sp. jawna w R..

Dłużnik nie zapłacił kwoty objętej w/w tytułem wykonawczym , zaś wierzyciel nie posiada w chwili obecnej oryginału przedmiotowego tytułu wykonawczego , a jedynie jego kserokopię i nie ma wiedzy gdzie on jest , albowiem władze wierzyciela zmieniały się wiele razy i w chwili obecnej nikt nie wie gdzie jest , zaś komornik oświadczył ,że oryginał tytułu wykonawczego zwrócił wierzycielowi. Ponadto wierzyciel podał ,że istnieje prawdopodobieństwo ,że został on zniszczony lub zgubiony.

Dłużnik w odpowiedzi na powyższe (k- 66) wniósł o jego nieuwzględnienie. Podał ,że wierzycielka nie wykazała w sposób jednoznaczny, że jej twierdzenia dotyczące zaginięcia przedmiotowego tytułu wykonawczego zasługują na uwzględnienie, a dowód w tym zakresie spoczywa na wierzycielu – tak też SN w orzeczeniu z dnia 11.06.1973r I CZ

22/73. Zarzucił też, że pełnomocnik wierzycielki nie wykazał, że pełnomocnictwa udzieliły mu osoby umocowane do jej reprezentacji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 stycznia 2004r Sąd Okręgowy w R. VI Wydział Gospodarczy, sygn. akt VI GNc 1106/03 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym na podstawie które nakazał, aby pozwany (...) G. S. (2) i wspólnicy spółka jawna z/s w R. zapłacił powodowi (...) (...) w R. kwotę 46.556,81 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16.12.2003r do dnia zapłaty oraz kwotę 2.415,00 zł tytułem kosztów procesu. W dniu 18 lutego 2004r w/w nakazowi zapłaty nadano klauzulę wykonalności i tytuł wykonawczy wydano profesjonalnemu pełnomocnikowi powoda radcy prawnemu H. S. (dowód: - nakaz zapłaty wraz z adnotacją o wydaniu tytułu wykonawczego k- 37 w aktach sprawy VI GNc 1106/03 w załączeniu, wniosek powoda k- 42).

Na podstawie w/w tytułu wykonawczego wierzycielka prowadziła egzekucję wobec przedmiotowej spółki przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w R. A. K., sygn. akt Km (...), która okazała się bezskuteczna i która zakończyła się w dniu 25.04.2007r (dowód: zeznania wierzyciela k- 78v, pismo komornika k- 84).

Po zakończeniu egzekucji sądowej w/w tytuł wykonawczy został zwrócony wierzycielowi, lecz co się z nim potem stało tego wierzyciel nie wie, a czynione w tym względzie ustalenia okazały się bezskuteczne (dowód: zeznania wierzyciela k- 78v).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Na początku należy podnieść, że postępowanie sądowe unormowane w art. 794 kpc służy odtworzeniu tytułu wykonawczego i sąd winien w nim ustalić w jakich okolicznościach nastąpiła utrata tytułu wykonawczego (por. post. SN z dnia 3.05.1968r, II CZ 75/68, post. z dnia 27.07.1971r, II CZ 87/71). Przywołany przepis określa tryb postępowania w razie utraty pierwotnego tytułu wykonawczego przez wierzyciela, komornika ewentualnie przez osobę trzecią.

Dowód utraty tytułu wykonawczego, stanowiącej podstawę wniosku o ponowne jego wydanie, spoczywa na wierzycielu, z tego bowiem faktu wierzyciel wywodzi swe uprawnienia do ponownego uzyskania, w zamian utraconego, tytułu wykonawczego (art. 6 kc) (por. post. SN z dnia 11.06.1973r, I CZ 22/73).

Ponadto wypada stwierdzić, że art. 794 kpc nie zawiera żadnych ograniczeń dowodowych, a w szczególności nie nakłada na wierzyciela obowiązku przedłożenia dokumentu stwierdzającego utratę tytułu wykonawczego. Co więcej SN wskazuje, że wierzyciel nie musi przeprowadzić „pełnego dowodu”, że wydany mu tytuł wykonawczy utracił, dowód taki bowiem, jako dotyczący okoliczności negatywnej (nieposiadania tytułu wykonawczego) może być częstokroć nader trudny do przeprowadzenia.

Do wydania ponownego tytułu wykonawczego na podstawie art. 794 kpc wystarczy uwiarygodnienie przez wierzyciela, że utracił tytuł wykonawczy. Wynika z tego, że fakt utraty może być wykonany również na podstawie zeznań świadka, strony. Ponadto kwestia, czy przytoczone przez wierzyciela w wniosku twierdzenia dotyczące utraty tytułu wykonawczego są wiarygodne – podlega kontroli sądu, który ocenia to po przeprowadzeniu rozprawy (podobnie SN w post. z dnia 15.02.1074r, II CZ 132/77, post. SN z dnia 16.06.1967r, I PZ 30/67).

W świetle w/w przepisu możliwość wydania nowego tytułu wykonawczego nie jest uzależniona od ustalenia okoliczności w jakich tytuł został utracony oraz daty utraty tytułu; sąd rozpoznający wniosek winien ustalić tylko czy nie miało miejsca dobrowolne wydanie tytułu wykonawczego dłużnikowi i czy należność wynikająca z tytułu nie została już zaspokojona (podobnie SN w post. z dnia 15.02.1974r, II CZ 11/74).

Należy również zaznaczyć, że nieistotne jest przy tym w jakich okolicznościach tytuł zaginął i z czyjej stało się to winy, w szczególności nieistotne jest, czy tytuł zaginął u komornika czy też u wierzyciela (por. post. SN z dnia 9.04.1968r, I PR 19/68); także okoliczność, że wierzyciel nie wie co się stało z tytułem wykonawczym niekoniecznie

musi świadczyć o tym ,ze tytuł nie został przezeń utracony. Właśnie nieświadomość tego , co się stało z posiadanym uprzednio dokumentem jest jednym z przejawów jego utraty (por post. SN z dnia 8.12.1977r, I CZ 132/77).

Na koniec wypada także podnieść , biorąc pod uwagę ograniczony zakres kognicji Sądu w tym postępowaniu, sąd musi się opierać przede wszystkim na zeznaniach strony , która utraciła tytuł wykonawczy , lecz taki dowód jest oceniany z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego (podobnie SA w Krakowie w post. z dnia 3.10.2012r , I ACZ 1441/12).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wypada stwierdzić ,że wierzycielka wykazała zawnioskowanymi dowodami w postaci zeznań stron , pismem komornika , okolicznościami podanymi w wniosku , którym de facto dłużnik nie zaprzeczył ,że utraciła pierwotny tytuł wykonawczy w rozumieniu art. 794 kpc. Sąd oceniając zeznania przedstawiciela wierzycielki miał na uwadze powyższe oraz treść art. 233 kpc i uznał je w tych okolicznościach za wiarygodne.

W zakresie zarzutu dłużnika co do umocowania osób reprezentujących wierzycielkę należy zauważyć ,że wpływa ona wprost z aktualnego odpisu z KRS wierzycielki z dnia 05.08.2015r (k- 8-12) z którego wynika ,że data ostatniego wpisu do KRS to 15.03.2015r , a więc przed udzieleniem pełnomocnictwa profesjonalnemu pełnomocnikowi (k- 6,8) oraz ,że organem uprawnionym do reprezentacji jest (...), którą zaś ją reprezentują łącznie (...) M. B. oraz (...) P. M. P. (k- 10). W tej sytuacji niniejszy zarzut dłużnika był bezzasadny.

Reasumując należało przyjąć w świetle przedstawionych powyżej rozważań wniosek wierzycielki o wydanie ponownie w zamian za utracony tytuł wykonawczy za zasadny w oparciu o treść art. 794 kpc gdyż przepis ten określa granicę dla sądu , który może wyłącznie badać fakt utraty tytułu wykonawczego.

O kosztach postępowania nie orzeczono mając na uwadze treść art. 109 par 1 kpc w zw. z art. 13 par 2 kpc.